KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 24. november 1987

om erhvervsuddannelse for kvinder

(87/567/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som henviser til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, artikel 155, andet led, og

som tager følgende i betragtning:

Det hedder i artikel 4 i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (1), at medlemsstaterne skal sørge for, at man anvender princippet om ligebehandling i forbindelse med adgang til erhvervsvejledning, erhvervsuddannelse, erhvervsmæssig videreuddannelse og omskoling af enhver art og på ethvert niveau;

i Kommissionens meddelelse om »Lige muligheder for mænd og kvinder — Fællesskabets program på mellemlang sigt (1986-1990)«, der blev forelagt Rådet den 20. december 1985, udgør uddannelse et af de syv aktionsområder, og det hedder i denne forbindelse, at Kommissionen agter at foreslå en række fælles retningslinjer vedrørende erhvervsuddannelse for kvinder;

i Rådets anden resolution af 24. juli 1986 om fremme af lige muligheder for mænd og kvinder (2) gives der udtryk for støtte til hovedlinjerne i ovennævnte meddelelse fra Kommissionen og for dette programs målsætning som er i praksis at tilvejebringe lige muligheder for mænd og kvinder i det økonomiske, sociale og kulturelle liv;

i Rådets anden resolution opfordres medlemsstaterne endvidere til at iværksætte egnede foranstaltninger på grundlag af blandt andet Kommissionens meddelelse;

i Rådets afgørelse 86/365/EØF af 24. juli 1986 om vedtagelse af programmet for samarbejde mellem universiteter og virksomheder om uddannelse på teknologiområdet (COMETT) (3), i Rådets afgørelse 87/327/EØF af 15. juni 1987 om vedtagelse af Fællesskabets handlingsprogram til fremme af de studerendes mobilitet (ERASMUS) (4), i den af Rådet og undervisningsministrene, forsamlet i Rådet, vedtagne resolution af 12. juli 1982 vedrørende foranstaltninger med henblik på at forbedre forberedelsen af de unge til erhvervsarbejde og lette deres overgang fra uddannelse til arbejdsliv (5), i den af Rådet og undervisningsministrene, forsamlet i Rådet den 3. juni 1985, vedtagne resolution om et handlingsprogram om lige muligheder for piger og drenge på uddannelsesområdet (6), i forslaget til Rådets afgørelse om vedtagelse af et handlingsprogram for erhvervssuddannelse og forberedelse af unge til arbejds- og voksenlivet (7) samt i Kommissionens meddelelse om efter- og videreuddannelse for voksne arbejdstagere i virksomhederne (8) lægges der stor vægt på anvendelsen af princippet om lige muligheder for kønnene;

Europa-Parlamentet har ved flere lejligheder peget på behovet for, at der gennemføres en omfattende og effektiv politik til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder, samt opfordret til, at der tages skridt til at forbedre erhvervsuddannelsen for kvinder;

nødvendigheden af at iværksætte målrettede erhvervsuddannelsesforanstaltninger er yderligere påtrængende, eftersom den omfattende strukturarbejdsløshed og indførelsen af nye teknologier i høj grad har påvirket kvindernes beskæftigelsesmuligheder, og som følge af den demografiske udvikling og de økonomiske og sociale forandringer vil der være et stigende behov for en tilpasning af alle arbejdstageres kvalifikationer;

denne situation har ført til, at medlemsstaterne har taget forskellige initiativer med henblik på at forbedre kvindernes erhvervsuddannelse, men disse foranstaltninger har ofte været af for begrænset omfang; der er endvidere blevet iværksat visse foranstaltninger på dette område på fællesskabsplan, ligesom Den Europæiske Socialfond yder økonomisk støtte til forskellige erhvervsuddannelsesforanstaltninger;

det er således på forskellige områder nødvendigt at fastlægge fælles retningslinjer for gennemførelsen af en række specifikke og samlede foranstaltninger med henblik på udvikling af en tidssvarende erhvervsuddannelse for kvinder —

RETTER FØLGENDE HENSTILLING:

Artikel 1

Det henstilles til medlemsstaterne, at de iværksætter en politik, der tager sigte på en større deltagelse af unge og voksne kvinder i uddannelsesforanstaltninger, især inden for fag med gode fremtidsmuligheder, samt gennemfører specifikke foranstaltninger, især med hensyn til uddannelse inden for fag, hvor kvinderne er underrepræsenteret.

(1) EFT nr. L 39 af 14. 1. 1976, s. 40.
(2) EFT nr. C 203 af 24. 7. 1986, s. 2.
(3) EFT nr. L 222 af 8. 8. 1986, s. 17.
(4) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1987, s. 20.
(5) EFT nr. C 193 af 28. 7. 1982, s. 1.
(6) EFT nr. C 166 af 5. 7. 1985, s. 1.
(7) KOM(87) 90 endelig udg.
(8) KOM(86) 780.

Artikel 2

Det henstilles til medlemsstaterne, at de træffer, viderefører eller tilskynder til iværksættelse af foranstaltninger med sigte på at

a) integrere uddannelsen af kvinder i en bredere anlagt proces, der involverer alle de berørte parter : de forskellige myndigheder og instanser inden for den almene uddannelse og i forbindelse med uddannelsesrådgivning og erhvervsvejledning, arbejdsmarkedets parter, de private og offentlige investorer bag foranstaltningerne, de statslige, regionale eller lokale myndigheder, ligestillingsrådene, virksomhederne samt kvindegrupper og kvindernes organisationer ;

b) udvirke, at der i de forskellige erhvervsvejledningsorganer, uddannelsesinstitutioner og arbejdsformidlinger er kvalificeret personale til rådighed der kan vejlede i forbindelse med kvindernes særlige problemer (f. eks. ligestillingskonsulenter), og sikre, at undervisningspersonalet har det nødvendige kendskab til disse problemer ;

c) sikre, at de serviceorganer, der står for rådgivning, uddannelses- og erhvervsvejledning, kommer deres klienter i møde, i stedet for blot at være organer, man kan henvende sig til ;

d) fremme unge pigers og kvinders deltagelse i uddannelseskurser gennem decentralisering af uddannelsesinstitutionerne og en forøgelse af deres antal ;

e) gennemføre foranstaltninger af oplysende og bevidstgørende karakter, således at man kan vise kvinderne og deres omgangskreds, hvorledes kvinder også udøver en række for dem utraditionelle aktiviteter, især i forbindelse med fag, der rummer gode fremtidsmuligheder ;

f) øge antallet af unge kvinder ved de højere uddannelser, navnlig på det tekniske og teknologiske område,

— ved gennem stipendieordninger at skabe muligheder for at kompensere for det dobbelte — nemlig det kønsmæssige og socialt betingede — handicap, som unge piger fra socialt vanskeligt stillede miljøer lider under,

— gennem vedtagelse af foranstaltninger, der kan bane vej for, at unge piger på lige fod med unge mænd kan drage fordel af programmerne vedrørende etablering af et samarbejde mellem universiteter og erhvervslivet (ikke mindst COMETT-programmet) og af de indbyrdes aftaler mellem universiteter og andre højere læreanstalter med henblik på fremme af de studerendes mobilitet (navnlig ERASMUS-programmet),

— gennem bestræbelser med henblik på at lede de unge piger over i de nye højteknologiske områder ;

g) inden for den grundlæggende erhvervsuddannelse uden for det almindelige skolesystem at fremme de unge pigers deltagelse i en række forskellige uddannelser, bl. a. lærlingeuddannelser, der rækker ud over de traditionelle »kvindefag« og i givet fald enten tilpasse eller afskaffe de traditionelle »kvindeuddannelser«, der ikke fører til noget egentligt erhverv, eller som er »overfyldte« ;

h) opmuntre unge piger og unge kvinder til at skabe deres egne aktiviteter, egne virksomheder eller kooperativer gennem oprettelse af særlige uddannelses- og videreuddannelsestilbud, navnlig med henblik på

— at uddanne kvinderne inden for driftsøkonomi,

— at oplyse dem om, hvad der findes af støtteaktiviteter og finansieringsfaciliteter ;

i) gennemføre efter- og videreuddannelsesforanstaltninger for kvinder, der omfatter

— oplysning om de eksisterende uddannelsesmuligheder,

— forsøg på at opmuntre kvinderne til at gå i gang med en uddannelse, f. eks. gennem en tilpasning af uddannelseskurserne til kvindernes særlige behov (f. eks. den tidsmæssige placering, varighed og selve uddannelsernes art), idet der opstilles kvantificerede mål for kvinders deltagelse (der jævnligt tages op til nyvurdering), især i de sektorer og erhverv, hvor kvinder er underrepræsenteret ;

j) for visse grupper af kvinder, navnlig kvinder fra vanskeligt stillede samfundsgrupper og kvinder, der genoptager arbejdet efter en vis afbrydelse, enten at oprette uddannelseskurser, som er forbeholdt dem, eller specifikke kurser, som tager sigte på at øge deres selvtillid, bevidstgøre dem eller give dem en forberedende uddannelse ;

k) udvirke, at samtlige uddannelsestilbud (bl. a. tilbuddet til de arbejdsløse) er åbne for kvinder, der ønsker at vende tilbage til arbejdsmarkedet, samt tilskynde arbejdsmarkedets parter til at udvikle »integrationsprojekter«, der omfatter uddannelsesmuligheder med henblik på reintegrering af tidligere kvindelige ansatte i virksomheden på det niveau, hvor de befandt sig, inden de ophørte med at arbejde ;

l) ægtefæller til selvstændige erhvervsdrivende, der deltager som medhjælpere i den selvstændige erhvervsvirksomhed, kan få adgang til uddannelsesforanstaltninger på samme betingelser som den selvstændige erhvervsdrivende ;

m) indføre ledsage- og støtteforanstaltninger, som f. eks. fleksible børnepasningsordninger og etablering af passende sociale infrastrukturer (der gør det muligt for kvinder med børn at deltage i uddannelseskurser), finansielle incitamenter eller udbetaling af særlige ydelser i uddannelsesperioden ;

n) anerkende de færdigheder, der erhverves i forbindelse med arbejdet i hjemmet og for familien (f. eks. ved at der gives dispensation fra visse undervisningsfag) ;

o) sikre, at kvinder, der har fulgt uddannelseskurser (især inden for de erhverv eller sektorer, hvor kvinder er underrepræsenteret), løbende får de erhvervede færdigheder ajourført.

Artikel 3

Medlemsstaterne underretter inden tre år fra datoen for denne henstilling Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet for at efterkomme henstillingen, hvorefter Kommissionen udarbejder en rapport om disse foranstaltninger.

Artikel 4

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. november 1987.

På Kommissionens vegne

Manuel MARÍN

Næstformand